

TEXTE ADOPTATE

P9_TA(2021)0147

Impozitarea economiei digitale: negocierile OCDE, domiciliul fiscal al întreprinderilor digitale și o posibilă taxă digitală europeană

Rezoluția Parlamentului European din 29 aprilie 2021 referitoare la impozitarea economiei digitale: negocierile OCDE, domiciliul fiscal al întreprinderilor digitale și o posibilă taxă digitală europeană (2021/2010(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 113 și 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere concluziile Consiliului European din 1-2 octombrie 2020¹ și din 21 iulie 2020²,
- având în vedere concluziile Consiliului Ecofin din 27 noiembrie 2020³,
- având în vedere propunerile Comisiei în curs de adoptare, în special privind baza fiscală comună a societăților (CCTB), baza fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB)⁴ și pachetul privind impozitarea economiei digitale⁵, precum și pozițiile Parlamentului referitoare la aceste propuneri,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 15 ianuarie 2019 intitulată „Către un proces

¹ <https://www.consilium.europa.eu/media/45929/021020-euco-final-conclusions-ro.pdf>

² <https://www.consilium.europa.eu/media/45138/210720-euco-final-conclusions-ro.pdf>

³ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13350-2020-INIT/ro/pdf>

⁴ Propunerea de directivă a Consiliului din 25 octombrie 2016 privind o bază fiscală comună a societăților (CCTB), (COM(2016)0685), și propunerea din 25 octombrie 2016 privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB), COM(2016)0683.

⁵ Pachetul constă în comunicarea Comisiei din 21 martie 2018 intitulată „A sosit momentul instituirii unui standard de impozitare modern, echitabil și eficient pentru economia digitală” (COM(2018)0146), în propunerea de directivă a Consiliului din 21 martie 2018 de stabilire a normelor de impozitare a societăților în cazul unei prezențe digitale substanțiale (COM(2018)0147), în propunerea de directivă a Consiliului din 21 martie 2018 privind un sistem comun de impozitare a serviciilor digitale pentru veniturile rezultate din furnizarea anumitor servicii digitale (COM(2018)0148) și în Recomandarea Comisiei din 21 martie 2018 referitoare la impozitarea societăților în cazul unei prezențe digitale substanțiale (C(2018)1650).

decizional mai eficient și mai democratic în domeniul politicii fiscale a UE” (COM(2019)0008),

- având în vedere comunicarea Comisiei din 19 februarie 2020 intitulată „Conturarea viitorului digital al Europei” (COM(2020)0067),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 15 iulie 2020 privind un plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare (COM(2020)0312),
- având în vedere rezoluția sa din 25 noiembrie 2015 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare¹, propusă de Comisia specială pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare (Comisia TAXE),
- având în vedere rezoluția sa din 6 iulie 2016 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare², propusă de cea de a doua Comisie specială pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare (Comisia TAXE2),
- având în vedere recomandarea sa din 13 decembrie 2017 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală, propusă de Comisia sa de anchetă pentru examinarea pretensei încălcări a normelor de drept sau a administrării defectuoase în aplicarea dreptului Uniunii în legătură cu spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală (Comisia PANA)³,
- având în vedere rezoluția sa din 26 martie 2019 referitoare la infrafracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale⁴, propusă de Comisia specială privind infrafracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale (TAX3),
- având în vedere acțiunile întreprinse de Comisie ca urmare a fiecăreia dintre rezoluțiile Parlamentului menționate mai sus⁵,
- având în vedere studiul său intitulat „Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies” (Impactul digitalizării asupra chestiunilor fiscale internaționale: provocări și remedii)⁶,
- având în vedere Cadrul incluziv (CI) al G20/OCDE referitor la Planul de acțiune privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor (BEPS) din octombrie 2015, în

¹ JO C 366, 27.10.2017, p. 51.

² JO C 101, 16.3.2018, p. 79.

³ JO C 369, 11.10.2018, p. 123.

⁴ JO C 108, 26.3.2021, p. 8.

⁵ Măsurile adoptate în comun la 16 martie 2016 ca urmare a rezoluției referitoare la favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune și a rezoluțiilor TAXE, măsurile adoptate în 16 noiembrie 2016 ca urmare a rezoluției TAXE 2, măsurile adoptate ca urmare a recomandării PANA din aprilie 2018, precum și măsurile adoptate în 27 august 2019 ca urmare a rezoluției TAX3.

⁶ Hadzhieva, E., „Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies”, Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, Departamentul tematic A – Politici economice, științifice și privind calitatea, februarie 2019.

special acțiunea 1 privind provocările fiscale generate de digitalizare,

- având în vedere raportul intermediar al CI al G20/OCDE intitulat „Tax Challenges Arising from Digitalisation” (Provocările fiscale generate de digitalizare), adoptat în 2018, și programul său de lucru vizând formularea unei soluții de consens la provocările fiscale generate de digitalizarea economiei, adoptat în mai 2019,
 - având în vedere declarația însoțitoare și rapoartele privind planurile din cadrul primului și celui de al doilea pilon, adoptate de CI al G20/OCDE în octombrie 2020, precum și rezultatele analizei economice și evaluării impactului efectuate de Secretariatul OCDE, anexate la acestea,
 - având în vedere rezultatele diferitelor summituri G7, G8 și G20 pe probleme fiscale internaționale,
 - având în vedere activitatea în curs a Comitetului de experți al ONU pentru cooperare internațională în domeniul fiscal privind provocările fiscale legate de digitalizarea economiei,
 - având în vedere evaluarea inițială a impactului realizată de Comisie cu privire la o taxă digitală, din 14 ianuarie 2021 (Ares(2021)312667),
 - având în vedere rezoluția sa din 18 decembrie 2019 intitulată „Echitatea fiscală într-o economie digitalizată și globalizată: BEPS 2.0”¹,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru bugete,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0103/2021),
- A. întrucât normele internaționale actuale privind impozitul pe profit se bazează pe principii elaborate la începutul secolului 20 și nu mai sunt adecvate pentru o economie din ce în ce mai globalizată și digitalizată, permițând astfel numeroase practici fiscale dăunătoare care subminează finanțele publice și concurența loială;
- B. întrucât proporționalitatea și aplicabilitatea acestor norme fiscale internaționale fac în prezent obiectul unei reexaminări în contextul negocierilor din cadrul OCDE, în vederea asigurării competitivității întreprinderilor europene într-o economie din ce în ce mai globalizată și digitalizată;
- C. întrucât economia digitală a exacerbat problemele existente cauzate de dependența excesivă a întreprinderilor multinaționale de active necorporale, cum ar fi proprietatea intelectuală;
- D. întrucât în urma crizei financiare din perioada 2008-2009 și a unei serii de dezvăluiri cu privire la diferite practici de evaziune fiscală, de planificare fiscală agresivă, de evitare a obligațiilor fiscale și de spălare a banilor, țările G20 au convenit să abordeze aceste chestiuni global, la nivelul OCDE, prin proiectul privind erodarea bazei de impunere și

¹ Texte adoptate, P9_TA(2019)0102.

transferul profiturilor (BEPS), care a dus la Planul de acțiune BEPS;

- E. întrucât Planul de acțiune BEPS a reușit să stabilească un consens global cu privire la numeroase aspecte, pentru a combate evaziunea fiscală, planificarea fiscală agresivă și evitarea obligațiilor fiscale; întrucât, cu toate acestea, nu s-a ajuns la un acord în ceea ce privește abordarea provocărilor fiscale cauzate de digitalizarea economiei, astfel că, în 2015, a fost adoptat un raport final separat referitor la Acțiunea 1 a proiectului BEPS;
- F. întrucât Parlamentul a solicitat în mod repetat o reformă a sistemului internațional de impozitare a întreprinderilor pentru combaterea evaziunii fiscale, a evitării obligațiilor fiscale și a provocărilor legate de impozitarea economiei digitale;
- G. întrucât Comisia a prezentat două propuneri privind impozitarea economiei digitale în 2018, inclusiv o soluție temporară pe termen scurt ce introduce un impozit pe servicii digitale (ISD) și o soluție pe termen lung ce definește prezența digitală substanțială drept prezență impozabilă a întreprinderilor, care ar trebui să înlocuiască ISD; întrucât Comisia a prezentat la 25 octombrie 2016 o propunere de directivă a Consiliului privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB) (COM(2016)0683); întrucât Parlamentul a sprijinit toate aceste propuneri, dar ele nu au fost adoptate în Consiliu, ceea ce a forțat unele state membre să introducă în mod unilateral un ISD;
- H. întrucât introducerea unor impozite necoordonate și distincte pe servicii digitale de către statele membre, cu diferite norme și criterii de impozitare, amplifică fragmentarea pe piața unică, creează mai multă incertitudine fiscală și este mai puțin eficientă decât o soluție comună la nivel european;
- I. întrucât măsurile adoptate în mod unilateral de statele membre riscă să amplifice diferențele comerciale internaționale, care pot afecta atât întreprinderile digitale, cât și pe cele nedigitale de pe piața unică europeană;
- J. întrucât, în conformitate cu mandatul acordat de miniștrii de finanțe ai G20 în martie 2017 și în urma adoptării unui program de lucru în mai 2019, CI al OCDE/G20 privind BEPS, prin intermediul Grupului său operativ pentru economia digitală, a elaborat o soluție globală bazată pe consens, cu doi piloni: primul pilon se referă la repartizarea drepturilor de impozitare prin intermediul unor noi norme privind alocarea profitului și prezența impozabilă, iar al doilea pilon abordează celelalte aspecte ale BEPS, introducând măsuri menite să asigure un nivel minim de impozitare;
- K. întrucât, la 12 octombrie 2020, CI al G20/OCDE a publicat un pachet constând într-o declarație însoțitoare și în rapoarte privind planurile din cadrul primului și celui de al doilea pilon, care reflectă opinii convergente despre o serie de caracteristici, principii și parametri de politică din ambii piloni, identificând în același timp aspectele politice și tehnice care mai trebuie abordate;
- L. întrucât profiturile principalelor companii multinaționale din domeniul digital au crescut semnificativ în ultimii ani; întrucât măsurile de limitare a mișcării persoanelor ca răspuns la pandemia de COVID-19 au accelerat și mai mult această tendință a tranziției către o economie bazată pe servicii digitale, creând un dezavantaj suplimentar pentru întreprinderile fizice, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri); întrucât este imperativ să se acționeze rapid, ținând seama de obiectivul CI al G20/OCDE de a-și încheia negocierile în iulie 2021, ca primă etapă valoroasă înspre o

distribuție mai echitabilă a sarcinilor fiscale;

- M. întrucât o legislație fiscală internațională adecvată este esențială pentru a preveni evaziunea fiscală și practicile de evitare a obligațiilor fiscale și pentru a elabora un sistem de impozitare echitabil și eficient care să abordeze inegalitatea și să asigure securitatea și stabilitatea, acestea fiind condiții prelabile pentru competitivitate, precum și pentru condiții de concurență echitabile între întreprinderi, în special pentru IMM-uri;
- N. întrucât digitalizarea economiei a permis întreprinderilor mici în general și din diferite sectoare să devină mai competitive și să aibă acces la clienți noi; întrucât întreprinderile nou-înființate mai mici și întreprinderile de mai mici dimensiuni cu creștere rapidă ar trebui să rămână scutite de presiunile măsurilor UE pentru impozitarea economiei digitale;
- O. întrucât întreprinderile digitale se bazează în mare măsură pe active necorporale pentru crearea de conținut, în special prin utilizarea și monetizarea datelor utilizatorilor, iar această creare de valoare nu este captată de sistemele fiscale actuale; întrucât aceste fenomene determină o nepotrivire între locul creării de valoare și locul impozitării;
- P. întrucât lipsa unui acord internațional sau a unui regulament la nivelul UE privind impozitarea economiei digitale constituie un obstacol pentru un mediu de afaceri mai competitiv și favorabil creșterii pe piața unică digitală;
- Q. întrucât criza economică severă cu care se confruntă Uniunea necesită politici fiscale moderne, care să permită statelor membre să colecteze, într-o manieră mai eficientă și mai eficace, impozitele datorate pentru activitățile desfășurate pe piața unică;
- R. întrucât statele membre ar trebui să colaboreze îndeaproape și să adopte o poziție unită, puternică și ambițioasă în cadrul negocierilor fiscale internaționale;
- S. întrucât în concluziile Consiliului din 27 noiembrie 2020 se afirmă că Consiliul European va „evalua situația lucrărilor referitoare la impozitarea digitală, care reprezintă o chestiune importantă” în martie 2021;
- T. întrucât miniștrii finanțelor din G20 se vor reuni în perioadele 7-8 aprilie 2021 și 9-10 iulie 2021 și vor face bilanțul negocierilor pentru cadrul incluziv cu privire la ambii piloni ai negocierilor internaționale,

Abordarea provocărilor fiscale generate de digitalizarea economiei

1. observă că normele fiscale internaționale actuale datează de la începutul secolului 20 și că drepturile de impozitare se bazează în principal pe prezența fizică a întreprinderilor; subliniază că digitalizarea și bazarea în mare măsură pe active necorporale au sporit considerabil capacitatea întreprinderilor de a desfășura activități comerciale semnificative într-o jurisdicție fără a avea o prezență fizică în jurisdicția respectivă și, prin urmare, impozitele plătite într-o jurisdicție nu mai reflectă valoarea și profiturile create acolo, ceea ce poate conduce la erodarea bazei impozabile și la transferul profiturilor;
2. solicită o alocare nouă și mai echitabilă a drepturilor de impozitare pentru întreprinderile multinaționale puternic digitalizate și o revizuire a conceptului tradițional de sediu permanent, deoarece acesta nu acoperă economia digitalizată; reamintește

poziția Parlamentului privind C(C)CTB în favoarea creării unui sediu virtual permanent, ținând seama de locul în care se înregistrează valoarea și pe baza valorii și a profiturilor generate de utilizatori; subliniază că utilizatorii platformelor online și consumatorii de servicii digitale sunt în prezent elemente centrale ale creării de valoare de către întreprinderile extrem de digitalizate și nu pot fi transferați în afara unei jurisdicții în același mod precum capitalul și forța de muncă și, prin urmare, ar trebui să se țină cont de ei la definirea unei noi prezențe impozabile pentru a oferi o soluție efectivă împotriva planificării fiscale agresive și a eludării fiscale;

3. împărtășește preocuparea că o definiție restrictivă a problemelor în cauză ar conduce la elaborarea unor norme specifice numai pentru anumite întreprinderi; atrage atenția că prețurile de transfer, definiția sediilor permanente și decalajele în materie de impozitare care rezultă din diverse sisteme fiscale excesiv de complexe trebuie să fie reexamineate, îndeosebi în ceea ce privește convențiile de evitare a dublei impuneri;
4. subliniază că noile soluții de impozitare a economiei digitale ar trebui, de preferință, să impoziteze profiturile, nu veniturile;
5. ia act de evoluția semnificativă a economiilor noastre cauzată de digitalizare și globalizare; ia act de efectele pozitive ale digitalizării asupra societății și economiilor noastre, precum și de marele potențial al digitalizării pentru administrația fiscală, care servește drept instrument cu ajutorul căruia se pot oferi servicii mai bune cetățenilor, se poate spori încrederea publicului în autoritățile fiscale și se poate îmbunătăți competitivitatea; regretă deficiențele sistemului fiscal internațional, care nu este întotdeauna în măsură să abordeze corespunzător provocările globalizării și ale digitalizării; solicită un acord internațional care să vizeze un sistem fiscal echitabil și efectiv, respectând, în același timp, suveranitatea națională în domeniul impozitării;
6. solicită o reformă a sistemului fiscal pentru a combate fraudă fiscală și evitarea obligațiilor fiscale; subliniază că Uniunea și statele sale membre ar trebui să preia inițiativa pentru a răspunde acestor deficiențe;
7. subliniază că este necesar ca întreprinderile multinaționale să fie impozitate pe baza unei formule echitabile și eficiente de alocare a drepturilor de impozitare între țări; reamintește propunerea Comisiei privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB);
8. subliniază că este necesar să se găsească soluții la problema subimpozitării economiei digitalizate; subliniază că este necesar să se ia în considerare mobilitatea inerentă a multinaționalelor puternic digitalizate, în special în vederea creării de valoare, și să se asigure o distribuție echitabilă a drepturilor de impozitare între toate țările în care acestea desfășoară activități economice și creează valoare, inclusiv activități de cercetare și dezvoltare (C&D); constată că unele acorduri existente privind dubla impozitare pot împiedica alocarea echitabilă a dreptului de impozitare și solicită actualizarea acestora; evidențiază situația specială a statelor membre mici periferice;
9. consideră că sunt necesare studii suplimentare privind sarcina fiscală globală a diferitelor modele de afaceri; regretă că evitarea obligațiilor fiscale nu doar că afectează colectarea veniturilor publice, ceea ce împiedică prestarea serviciilor publice și transferă sarcina fiscală către cetățeanul de rând, creând astfel mai multe inegalități, ci are și un efect de denaturare a piețelor, dezavantajând întreprinderile, în special IMM-urile, și

creând bariere pentru noii intrați pe piață de la nivel local; subliniază că este necesar să se ia în considerare potențialele bariere la intrarea pe piață pentru IMM-uri, pentru a evita crearea unui sector cu doar câțiva actori mari;

10. reamintește că, în medie, pentru întreprinderile digitale se aplică o rată de impozitare efectivă de numai 9,5 %, comparativ cu 23,2 % pentru modelele de afaceri tradiționale;
11. subliniază că, între timp, cererea de servicii digitalizate a explodat ca urmare a obligației de a realiza multe sarcini de la distanță, în contextul pandemiei de COVID-19; observă, prin urmare, că furnizorii de astfel de servicii digitalizate s-au regăsit într-o poziție mai favorabilă decât întreprinderile tradiționale, în special IMM-urile;
12. subliniază că raportul final al OCDE/G20 privind BEPS 1-2015 concluzionează că economia digitală devine din ce în ce mai mult economia însăși; recunoaște digitalizarea rapidă a majorității sectoarelor economice și necesitatea unui sistem fiscal adaptat exigențelor viitorului, care să nu separe economia digitală, dar să asigure repartizarea echitabilă a veniturilor în diferitele țări în care este creată valoare;
13. observă că este important să se facă distincția între rolul impozitării și cel al reglementării deopotrivă și că viitoarele politici fiscale digitale nu ar trebui să fie elaborate astfel încât să corecteze deficiențele din economia digitală, cum ar fi chiriile obținute din puterea de monopol asupra informațiilor, măsurile de reglementare fiind, în schimb, mai adecvate;

Un acord multilateral global: calea preferată, dar nu singura cale de urmat

14. solicită un acord internațional care să vizeze un sistem fiscal echitabil și efectiv; salută eforturile din CI al G20/OCDE de a se ajunge la un consens global cu privire la o reformă multilaterală a sistemului fiscal internațional pentru a aborda provocările transferului continuu de profituri și ale economiei digitalizate; regretă, cu toate acestea, că termenul pentru încheierea unui acord, stabilit pentru sfârșitul anului 2020, nu a fost respectat; recunoaște progresele înregistrate în discuțiile privind propunerile la nivel tehnic, în pofida întârzierilor cauzate de pandemia de COVID-19, și solicită un acord rapid până la jumătatea anului 2021, în cadrul unui proces de negociere incluziv; invită statele membre ale UE să se implice în mod activ în problemele fiscale și în alte foruri internaționale, cum ar fi ONU;
15. ia act de faptul că abordarea bazată pe doi piloni propusă în CI al G20/OCDE nu limitează economia digitală, ci caută o soluție cuprinzătoare la noile provocări ale economiei digitale; ia act de opiniile divergente ale membrilor cadrului incluziv; consideră, cu toate acestea, că ambii piloni ar trebui considerați complementari și ar trebui să fie adoptați până la jumătatea anului 2021;
16. subliniază că al doilea pilon urmărește să abordeze restul provocărilor BEPS, în special asigurând faptul că întreprinderile multinaționale mari, inclusiv cele digitalizate, plătesc o rată minimă efectivă a impozitului pe profit, indiferent unde sunt situate; salută noul impuls dat negocierilor din cadrul CI al G20/OCDE de recente propuneri ale administrației SUA privind „un stimulent puternic pentru națiuni de a se alătura unui acord global care pune în aplicare norme fiscale minime la nivel mondial”; observă că astfel de propuneri includ o creștere la 21 % a impozitului minim pe venitul global provenit din bunuri necorporale și impozitat la un nivel redus (GILTI) și o rată a

SHIELD (stoparea inversiunilor dăunătoare și eliminarea evoluțiilor cu un nivel scăzut de impozitare) care ar fi echivalentă cu rata GILTI în cazul în care nu se ajunge la un acord global cu privire la pilonul II¹; consideră că orice rată minimă efectivă ar trebui să fie stabilită la un nivel echitabil și suficient pentru a descuraja transferul profiturilor și a preveni concurența fiscală dăunătoare;

17. invită Comisia și Consiliul să se asigure că viitoarele compromisuri ale negocierilor G20/OECD FI iau în considerare interesele UE și evită creșterea complexității și a birocrăției suplimentare pentru IMM-uri și cetățeni;
18. salută eforturile depuse de secretariatul OCDE pentru a găsi o soluție privind modalitatea de adaptare a normelor noastre fiscale internaționale actuale la o economie globalizată și digitală; salută propunerea din cadrul pilonului I privind o nouă prezență impozabilă și noi drepturi de impozitare care ar crea posibilitatea de a impozita întreprinderile multinaționale în jurisdicțiile de piață, chiar și în cazul în care acestea nu au o prezență fizică, pe baza activității lor economice; reliefează că interacțiunea cu utilizatorii și consumatorii contribuie semnificativ la crearea de valoare în modelele de afaceri puternic digitale și, în consecință, ar trebui luată în considerare la alocarea drepturilor de impozitare; observă că unele opțiuni de politică rămân să fie stabilite la nivel mondial;
19. recunoaște că așa-numita „sumă A” ar crea un nou drept de impozitare pentru jurisdicțiile de pe piață; subliniază că domeniul de aplicare al acestor noi drepturi de impozitare ar trebui să acopere toate întreprinderile multinaționale mari care s-ar putea angaja în practici BEPS și cel puțin întreprinderile care furnizează servicii digitale automatizate și care sunt orientate spre consumatori, fără a crea sarcini suplimentare și inutile pentru IMM-uri și evitând creșterea prețurilor serviciilor pentru consumatori;
20. invită statele membre să sprijine un acord care să asigure realocarea unor sume suficiente din profituri pentru jurisdicțiile de piață și care ar trebui să depășească distincția dintre profiturile obișnuite și cele excepționale, care ar putea să conducă doar la o distincție artificială;
21. este preocupat de faptul că un sistem prea complex ar putea, în realitate, să creeze noi oportunități de eludare a normelor recent convenite și invită OCDE și statele membre negociatoare să depună eforturi pentru a găsi o soluție simplă și realizabilă; solicită să se ia în considerare constatările legate de impactul administrativ al Planului de acțiune BEPS al OCDE/G20;
22. recomandă ca opțiunile de politică apărute de statele membre în cadrul negocierilor să reducă complexitatea; sprijină, prin urmare, procesele administrative simplificate pentru întreprinderile multinaționale supuse noilor drepturi de impozitare, având în vedere și ușurarea sarcinii de punere în aplicare pentru statele membre, luând în considerare statele membre care nu sunt implicate în regimuri fiscale ce denaturează concurența, cum ar fi așa-numitele „acorduri oneroase”; consideră că ar fi adecvată o reformă a principiului concurenței depline;
23. invită Comisia și Consiliul să intensifice dialogul cu noua administrație a SUA privind

¹ The Made In America Tax Plan (Planul de impozitare „Made In America”), 2021, US Department of the Treasury, p. 12.

politica fiscală digitală, cu scopul de a găsi o abordare comună în cadrul negocierilor din CI al G20/OCDE înainte de luna iunie 2021; salută declarația recentă a noii administrații a SUA privind reangajarea în mod activ în negocierile din cadrul OCDE, pentru a se ajunge la un acord și a se renunța la conceptul „sferei de siguranță”; invită Comisia să evalueze cu atenție implicațiile noilor ajustări propuse de SUA pentru pilonul I; invită statele membre să se opună clauzei „sferei de siguranță”, care riscă să submineze grav eforturile de reformă; invită Comisia să continue cu o propunere proprie privind abordarea provocărilor pe care le prezintă economia digitalizată, dacă va fi inclusă o clauză a „sferei de siguranță” în pilonul I al reformei; reamintește, în această privință, propunerea pe termen lung a Comisiei care vizează o prezență digitală substanțială;

24. ia act de propunerea privind un mecanism de prevenire și soluționare a litigiilor pentru a evita dubla impunere și a crește nivelul de acceptare al noilor norme; subliniază rolul important al acestui mecanism, în special pentru perioada de tranziție până la instituirea noului regim fiscal internațional; subliniază însă că securitatea fiscală este realizată cel mai bine prin stabilirea unor norme simple, clare și armonizate care să prevină de la început litigiile; subliniază că niciun mecanism de prevenire și soluționare a litigiilor nu ar trebui să dezavantajeze țările în curs de dezvoltare;
25. înțelege că, în cazul unui acord internațional, ar trebui evitate litigiile comerciale dăunătoare și represaliile care ar putea avea efecte negative asupra altor sectoare economice;
26. invită Comisia să își finalizeze propria evaluare a impactului privind efectele primului și ale celui de-al doilea pilon asupra colectării veniturilor pentru statele membre și să informeze Consiliul și Parlamentul despre constatările sale; invită Comisia, pe baza acestei evaluări a impactului, să ofere consiliere și orientări statelor membre pentru a adopta poziții în negocieri care să apere interesele UE;
27. invită fiecare stat membru și Comisia să își coordoneze pozițiile pentru a se exprima unitar;

Apel la o acțiune imediată a UE

28. regretă că eșecul CI al G20/OCDE de a găsi o soluție în octombrie 2020 a prelungit subimpozitarea economiei digitale; subliniază că pandemia de COVID-19 a adus beneficii în mare măsură întreprinderilor digitalizate, în special celor care și-au putut extinde operațiunile, în timp ce multe alte întreprinderi, în special IMM-urile, au avut de suferit și că a accelerat tranziția către o economie digitală, scoțând astfel și mai mult în evidență necesitatea de a găsi soluții multilaterale pentru reformarea sistemului fiscal actual, în scopul de a asigura că economia digitală aduce o contribuție echitabilă;
29. subliniază că guvernele trebuie să colecteze resurse fără precedent pentru a se redresa în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19 și că mobilizarea veniturilor din sectoarele subimpozitate poate contribui la finanțarea redresării;
30. consideră că provocările fiscale generate de economia digitală reprezintă o problemă globală și că este nevoie urgentă de un acord la nivelul statelor G20/OECD pentru a face posibilă coordonarea internațională; este de părere că o soluție internațională ambițioasă și armonizată este cu mult superioară unui mozaic de taxe digitale naționale

sau regionale care comportă riscuri potențiale și are șanse semnificativ mai mari să găsească sprijin în unanimitate în Consiliu;

31. insistă, prin urmare, ca, indiferent de progresul negocierilor din CI al G20/OCDE, UE să fie pregătită să dispună de o soluție de rezervă și să își pună în aplicare propriile soluții de impozitare a economiei digitale până la sfârșitul anului 2021, în special deoarece propunerile OCDE privesc doar un grup restrâns de întreprinderi și se pot dovedi a fi insuficiente; invită Comisia să respecte Acordul interinstituțional privind cooperarea în chestiunile bugetare din 16 decembrie 2020, prezentându-și propunerile de taxă digitală până în iunie 2021, anticipând, în același timp, compatibilitatea acestora cu reforma din CI al G20/OCDE, dacă există un acord cu privire la aceasta; recomandă Comisiei să prezinte o foaie de parcurs, luând în considerare scenarii diferite, în special cu sau fără acord la nivelul OCDE până la jumătatea anului -2021;
32. invită Comisia să ia în considerare, în special, introducerea unui impozit temporar pe servicii digitale la nivelul UE ca prim pas necesar; subliniază că, dacă se ajunge la un acord internațional în CI al OCDE/G20, aceste soluții europene ar trebui adaptate în consecință; reamintește că un ISD al UE poate fi avut în vedere doar ca un prim pas temporar;
33. solicită UE să pună în aplicare viitorul rezultat al negocierilor internaționale într-o manieră armonizată și invită Comisia să formuleze o propunere în acest scop;
34. subliniază că eșecul negocierilor în cadrul OCDE va conduce la continuarea fragmentării în legătură cu taxele digitale, care ar putea fi dăunătoare și pentru întreprinderile europene care urmăresc să își extindă modelul de afaceri pe alte piețe; reamintește că este important să se ajungă la un acord la nivelul OCDE pentru a evita potențialele războaie comerciale; subliniază că, deși fiscalitatea este o competență a statelor membre, este necesară o coordonare puternică;
35. subliniază că întreprinderile digitale din UE care își au sediul într-un stat membru al UE și sunt supuse impozitului pe profit în UE sunt dezavantajate în comparație cu întreprinderile străine care nu au „prezență fizică” în niciun stat membru și, prin urmare, pot evita plata impozitelor pe profit în UE chiar dacă operează cu utilizatori europeni; subliniază necesitatea de a crea condiții de concurență echitabile în UE pentru furnizorii de servicii tradiționale și pentru furnizorii de servicii digitalizate automatizate, precum și pentru întreprinderile orientate către consumatori, asigurându-se că acestea din urmă sunt impozitate acolo unde obțin profiturile și la o rată echitabilă;
36. subliniază că orice ISD la nivelul UE trebuie să evite generarea unor creșteri inutile ale costurilor de conformare fiscală și să ofere definiții clare ale veniturilor impozabile și dispoziții transparente ușor de respectat și de aplicat, precum și să promoveze securitatea juridică și în materie de reglementare;
37. solicită adoptarea unor norme proporționale pentru a evita subminarea IMM-urilor, a întreprinderilor nou-înființate și a întreprinderilor care sunt implicate în procesul de digitalizare a activităților lor; subliniază că politica fiscală poate fi unul dintre instrumentele de sprijinire a competitivității pieței unice în această privință; evidențiază că este necesară o politică fiscală favorabilă creșterii, menită să consolideze competitivitatea internațională a pieței unice;

38. subliniază necesitatea de a revizui normele existente privind dubla impunere pentru a se asigura că toate profiturile care părăsesc UE sunt impozitate;
39. observă că unele state membre consideră impozitarea întreprinderilor digitale mari o problemă urgentă și, în consecință, au introdus impozite pe serviciile digitale la nivel național; constată că aceste impozite digitale naționale au un impact asupra comerțului și negocierilor internaționale; atrage însă atenția că introducerea unor soluții naționale de manieră unilaterală poate genera un risc de fragmentare și incertitudine fiscală pe piața unică; subliniază că multiplicarea măsurilor naționale face cu atât mai necesară introducerea unei soluții europene coordonate; reamintește că aceste măsuri naționale ar trebui eliminate treptat dacă se va găsi o soluție multilaterală eficientă;
40. reamintește că, deși fiscalitatea este în primul rând o competență a statelor membre, acestea trebuie, în cea mai mare măsură posibilă, să o exercite în conformitate cu principiile comune ale legislației UE pentru a asigura coerența între cadrele naționale, permițând astfel o concurență loială și evitând un impact negativ asupra coerenței generale a principiilor fiscale ale UE;
41. observă că Consiliul nu a ajuns la un acord cu privire la niciuna dintre propunerile conexe ale Comisiei, și anume impozitul pe serviciile digitale, prezența digitală semnificativă sau CCTB și CCCTB; invită statele membre să își reconsidere poziția cu privire la aceste propuneri, în cazul în care negocierile în cadrul OCDE vor eșua, în special având în vedere circumstanțele fără precedent ale crizei provocate de pandemia de COVID-19, sau să aibă în vedere integrarea lor într-o potențială viitoare implementare a acordurilor OCDE și să ia în considerare toate opțiunile prevăzute de tratate dacă nu se poate ajunge la un acord unanim;
42. invită statele membre să relanseze dialogul politic la nivel înalt, în Consiliu, pentru a pregăti terenul pentru o decizie privind impozitarea economiei digitale pe piața unică, indiferent de rezultatul negocierilor internaționale; invită Consiliul să facă progrese în ceea ce privește dosarele legislative deja adoptate de Parlament, pentru a respecta principiul cooperării loiale între instituțiile UE;
43. salută evaluarea inițială a impactului realizată de Comisie cu privire la o taxă digitală, din 14 ianuarie 2021; constată că digitalizarea poate spori productivitatea și bunăstarea consumatorilor, dar că este, de asemenea, extrem de important să se asigure că întreprinderile mari, foarte digitalizate, contribuie în mod echitabil la societate; invită Comisia să examineze cu atenție dacă domeniul de aplicare, definirea și segmentarea activităților, tranzacțiilor, serviciilor sau întreprinderilor digitale vor fi în concordanță cu eforturile internaționale de a găsi o soluție globală;
44. ia act de cele trei opțiuni de politică fiscală menționate în evaluarea inițială a impactului, inclusiv:
 - (a) o majorare a impozitului pe profit care ar fi compatibilă cu negocierile internaționale și cu acordurile fiscale bilaterale;
 - (b) un impozit bazat pe venituri în absența unei soluții eficiente convenite la nivel internațional, subliniază totuși că un impozit digital ar trebui, de preferință, să impoziteze profiturile;
 - (c) un impozit asupra tranzacțiilor digitale efectuate între întreprinderi în UE și percepe riscul de a se transfera sarcina plății impozitelor de la întreprinderile

digitalizate mari la întreprinderile mai mici care se bazează pe aceste servicii;

45. solicită o evaluare detaliată a impactului pe care fiecare opțiune l-ar avea atât asupra agendei digitale a UE, cât și asupra pieței unice, precum și a eventualelor litigii comerciale și represalii din partea altor actori economici și a posibilelor efecte de propagare în alte sectoare economice;
46. solicită ca Parlamentul să joace un rol mai important în procedurile legislative din domeniul fiscal; invită Comisia să exploreze toate posibilitățile oferite de tratate; ia act, în această privință, de foaia de parcurs propusă de Comisie pentru votul cu majoritate calificată în comunicarea sa din 15 ianuarie 2019 intitulată „Către un proces decizional mai eficient și mai democratic în domeniul politicii fiscale a UE”;

O taxă digitală ca nouă resursă proprie a UE

47. salută Acordul interinstituțional (AII) din 16 decembrie 2020 încheiat între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii¹, în conformitate cu principiul universalității, și reamintește angajamentul obligatoriu din punct de vedere juridic al Comisiei de a înainta până în iunie 2021 o propunere legislativă privind introducerea unei taxe digitale a UE ca resursă proprie; subliniază angajamentul obligatoriu din punct de vedere juridic al Parlamentului, Consiliului și Comisiei de a urma, fără întârziere, etapele stabilite în foaia de parcurs, în vederea introducerii acesteia până cel târziu la 1 ianuarie 2023;
48. reamintește că, într-o serie de rapoarte și rezoluții, Parlamentul și-a reafirmat cu o largă majoritate angajamentul față de introducerea unei taxe digitale a UE ca resursă proprie²;
49. subliniază că AII, inclusiv foaia de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii, obligă Consiliul, Parlamentul și Comisia să avanseze în mod ireversibil către o taxă digitală la nivelul UE, care va intra integral în bugetul pe termen lung al UE ca resursă proprie și ca sursă stabilă de venituri pe termen lung; subliniază că, indiferent dacă normele de bază vor fi stabilite la nivelul OCDE sau la nivelul UE, veniturile generate de impozitarea economiei digitale în statele membre pot și trebuie să devină resursă proprie; consideră că aceeași abordare ar trebui urmată și pentru orice alte

¹ JO L 433 I, 22.12.2020, p. 28.

² În special în rezoluțiile sale din 14 martie 2018 referitoare la reforma sistemului de resurse proprii al Uniunii Europene (JO C 162, 10.5.2019, p. 71), din 14 noiembrie 2018 intitulată „Raportul interimar privind cadrul financiar multianual 2021-2027 – Poziția Parlamentului în vederea încheierii unui acord” (JO C 363, 28.10.2020, p. 179), din 10 octombrie 2019 referitoare la cadrul financiar multianual 2021-2027 și la resursele proprii: este timpul să răspundem așteptărilor cetățenilor (Texte adoptate, P9_TA(2019)0032), din 15 mai 2020 privind noul cadru financiar multianual, resursele proprii și planul de redresare (Texte adoptate, P9_TA(2020)0124) și din 23 iulie 2020 referitoare la concluziile reuniunii extraordinare a Consiliului European din 17-21 iulie 2020 (Texte adoptate, P9_TA(2020)0206) și rezoluția sa legislativă din 16 septembrie 2020 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene (Texte adoptate, P9_TA(2020)0220).

venituri generate de orice acord la nivelul OCDE;

50. consideră că veniturile taxei digitale a UE ar urma să fie strâns legate de frontierele deschise ale pieței unice și de „Uniunea digitală” și, în consecință, ar constitui o bază foarte adecvată și autentică pentru o resursă proprie a UE; subliniază că alocarea acestui nou flux de venituri publice la bugetul UE ar contribui la rezolvarea mai multor aspecte problematice legate de echivalența fiscală și coerența fiscală;
51. solicită o structură fiscală și norme de punere în aplicare care să vizeze reducerea la minimum a riscurilor ca cetățenii și consumatorii din UE să suporte orice fel de consecințe economice; este convins că transformarea veniturilor obținute din taxa digitală într-o resursă proprie la bugetul UE ar contribui la dispersarea și redistribuirea acestor costuri în mod echitabil între statele membre ale UE;
52. reamintește că resursele proprii bazate pe taxa digitală a UE și/sau pe normele OCDE nu trebuie să fie alocate în mod oficial niciunui element de cheltuieli sau fond specific, în conformitate cu principiul universalității; reamintește că acestea vor constitui venituri generale, împreună cu alte noi resurse proprii, a căror valoare totală ar trebui să fie suficientă pentru a acoperi cel puțin costurile rambursărilor Instrumentului de redresare al UE Next Generation EU; reamintește că orice venit provenit din noi resurse proprii care depășește nevoile reale de rambursare va continua să servească bugetului UE ca venit general;
53. reamintește că, astfel cum se menționează la punctul G din anexa II la AII, instituțiile recunosc că introducerea unui pachet de noi resurse proprii ar trebui să sprijine finanțarea adecvată a cheltuielilor Uniunii în CFM;
54. susține că veniturile generate de taxa digitală a UE vor face parte dintr-un pachet de noi resurse proprii ale cărui venituri vor fi cel puțin suficiente pentru a acoperi, prin intermediul bugetului UE pe termen lung, costurile viitoare de rambursare (principalul și dobânda) a componentei de granturi a Instrumentului de redresare al UE, care se preconizează că vor fi în medie de aproximativ 15 miliarde EUR pe an și de maximum 29,25 miliarde EUR pe an din 2028 până în 2058, evitându-se, în același timp, o reducere a cheltuielilor pentru programele UE; observă că veniturile sunt estimate a se situa între câteva miliarde de euro și câteva zeci de miliarde de euro, în funcție de mai mulți factori, printre care definiția exactă a bazei impozabile, entitatea impozabilă, locul de impozitare, calculul și rata de impozitare, precum și ratele de creștere economică în sectoarele vizate;
55. subliniază că introducerea unui pachet de noi resurse proprii, astfel cum se prevede în foaia de parcurs a AII, inclusiv taxa digitală a UE, va spori autonomia financiară a UE și capacitatea sa de a răspunde așteptărilor cetățenilor UE în ceea ce privește obiectivele de politică strategică ale UE, cum ar fi o piață unică europeană echitabilă și puternică, Pactul verde european bazat pe o tranziție justă, Pilonul european al drepturilor sociale și transformarea digitală, precum și crearea de valoare adăugată la nivelul UE, cu creșteri mari ale eficienței în comparație cu cheltuielile naționale;
56. reamintește că veniturile provenite din taxa digitală a UE trebuie să contribuie la rambursarea Instrumentului de redresare și la finanțarea cheltuielilor pentru programele și fondurile Uniunii; reafirmă, în acest sens, că orice parte din veniturile din taxele digitale reținute de statele membre ar trebui să fie strict proporțională cu costurile de

colectare pe care acestea le suportă și nu ar trebui să dezavantajeze în mod nejustificat bugetul UE;

57. îndeamnă Comisia să includă poziția Parlamentului atunci când pregătește propuneri legislative privind o taxă digitală a UE ca resursă proprie și decizia revizuită privind resursele proprii și invită Consiliul să adopte rapid propunerea în conformitate cu foaia de parcurs; încurajează instituțiile să se angajeze rapid și constructiv în „dialogul periodic” prevăzut în foaia de parcurs convenită privind resursele proprii; îndeamnă Consiliul European să aprobe un rol de lider ferm al UE în eforturile depuse la nivel mondial pentru o impozitare mai echitabilă, prin luarea de măsuri rapide și hotărâte în vederea introducerii unei taxe digitale ca resursă proprie în cursul anului 2021; salută, în acest sens, declarația membrilor Consiliului European din 25 martie 2021, care subliniază angajamentul lor față de acest efort;

o

o o

58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.